

Sygn. akt II CKN 814/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 2 lutego 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Bronisław Czech (spraw.)

Sędziowie: SN - Helena Ciepła

SN - Hubert Wrzeszcz

Protokolant - Piotr Malczewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej – Jana Szewczyka,

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2000 r. na rozprawie,

prowadzonej z urzędu sprawy nieletniego B. W., któremu zarzucono popełnienie czynu karalnego,

z udziałem rodziców nieletniego D. W. i M. W.,

na skutek kasacji M. W.

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Ł.
z dnia 19 czerwca 1998 r., sygn. akt III Ca [...],

p o s t a n a w i a:

oddalić kasację.-

II CKN 814/98

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy w Ł. postanowieniem z 11.XII.1997 r., XV Now [...], sprostowanym postanowieniem tegoż Sądu z 15.I.1998 r., zastosował wobec nieletniego B. W., urodz. [...].1980 r., środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora sądowego, za to, iż dopuścił się czynu karalnego z art. 212 § 1 k.k. z 1969 r. przez to, że w dniu 21.IX.1997 r. w Ł. brał udział w zniszczeniu pokrywy bagażnika samochodu marki W. przez wejście na nadwozie i skok na pokrywę, co spowodowało liczne wgniecenia w jej powierzchni na szkodę W. S..

Apelację M. W. - ojca nieletniego – oddalił Sąd Wojewódzki w Ł. postanowieniem z 19.VI.1998 r., III Ca [...].

M. W. w kasacji zarzucając naruszenie:

a/ prawa materialnego przez nieprawidłowe zastosowanie art. 212 k.k. z 1969 r.,

b/ przepisów postępowania: art. 5 § 4 w zw. z art. 5 § 3 k.p.k. oraz art. 16 u.p.n.,

wniósł o „uchylenie” postanowienia Sądu Wojewódzkiego lub jego „zmianę” przez ustanowienie nad nieletnim nadzoru odpowiedzialnego ze strony jego ojca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Art. 20 ustawy z 26.X.1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. Nr 35, poz. 228, ze zm.) stanowi, że w sprawach nieletnich stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego - trybu nieprocesowego, a w zakresie zbierania, utrwalania i przeprowadzania dowodów przez policję, powoływania i działania obrońcy oraz w postępowaniu poprawczym - przepisy Kodeksu postępowania karnego, ze zmianami przewidzianymi w ustawie.

Sprawa nieletniego B. W. rozpoznana została w trybie postępowania opiekuńczo-wychowawczego (art. 44-47 u.p.n.), a sąd zastosował wobec nieletniego środek wychowawczy, wobec tego również do postępowania odwoławczego przed sądem Wojewódzkim w Ł. i przed Sądem Najwyższym zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania cywilnego (art. 59 § 2 u.p.n.).

Podstawę kasacji stanowić mogą wyłącznie uchybienia popełnione przez sąd drugiej instancji, polegające bądź na naruszeniu przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź na naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli miało ono wpływ na wynik sprawy (art. 393¹ k.p.c.). Kasacja wniesiona na podstawie przewidzianej przez art. 393¹ pkt 2 k.p.c. podlega oddaleniu, jeżeli podstawa ta została uzasadniona wyłącznie naruszeniem przepisów postępowania przez sąd pierwszej instancji (zob. wyrok SN z 20.XII.1996 r., III CKN 21/96, OSN C 1997, nr 4, poz. 45).

Z powyższego wynika że Sąd Wojewódzki nie naruszył przepisów postępowania wymienionych wyżej w przytoczonej podstawie kasacyjnej pod literą b/, albowiem przepisy te nie miały zastosowania w postępowaniu przed sądem, a tym bardziej przed sądem drugiej instancji.

2. Nieletni popełnił czyn karalny. Czynem karalnym – stosownie do art. 1 § 2 pkt 2 u.p.n. - jest przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, albo wykroczenie wymienione w tym przepisie. Uszkodzenie cudzego mienia jest kwalifikowane bądź jako przestępstwo (art. 212 § 1 k.k. z 1969 r.), bądź jako wykroczenie (art. 124 § 1 kodeksu wykroczeń z 1971 r.) w zależności od wysokości wyrządzonej przez to szkody. Określenie w przepisach w złotych wysokości szkody, decydującej o rozgraniczeniu przestępstwa i wykroczenia zmieniało się w czasie wobec występującej inflacji i denominacji złotego. Stąd łatwo w tym przedmiocie o omyłkę. Od 20.XI.1995 r. uszkodzenie cudzego mienia jest wykroczeniem, jeżeli wysokość szkody nie przekracza 250 zł. (ustawa z 12.VII.1995 r. o zmianie Kodeksu karnego, Kodeksu karnego wykonawczego

oraz o podwyższeniu dolnych i górnych granic grzywien i nawiązek w prawie karnym (Dz.U. Nr.95, poz. 475). Okoliczność, czy czyn przypisany nieletniemu jest występkiem, czy wykroczeniem, nie ma w sprawie istotnego znaczenia, albowiem w obu tych przypadkach jest to czyn karalny w rozumieniu art. 1 § 2, pkt 2 u.p.n. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego nie jest wskazana wprost wartość wyrządzonej szkody, a zdaje się wynikać ona z kwoty przyjętej przez poszkodowanego tytułem odszkodowania w wysokości 400 zł. (k. 38 i 39).

3. W końcu nie jest zasadny zarzut dotyczący rodzaju zastosowanego środka wychowawczego, albowiem nie wskazano jakie przepisy zostały przez to naruszone, ale co ważniejsze – jest to środek odpowiedni, stosownie do poczynionych ustaleń (opis w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego) dotyczących stopnia demoralizacji nieletniego i trudności wychowawczych, jakie mają z nim jego rodzice.

Skoro podstawy kasacji okazały się nieusprawiedliwione, a brak nieważności postępowania uwzględnianej z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 393¹² k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).